

Nr 286.

Av herr **Olsson** i Mellerud, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 70, angående godkännande av tullverkets utgifts-stater för budgetåret 1927—1928 m. m.*

I den till årets riksdag avgivna berättelsen hava statsrevisorerna bland annat redogjort för sina iakttagelser vid besök å Mons tullkammare och efter att ha konstaterat det i förhållande till den ringa arbetsmängden relativt stora antalet höga tjänstemän, fälles följande totalomdöme: »Slutligen vilja revisorerna, med anledning av tullkammarens låga tulluppbörd och jämförelsevis ringa arbetsbörda, ifrågasätta, huruvida å platsen förefinnes verkligt behov av personal i såväl tullförvaltar- som kammar-skrivargraderna.»

Angivna yttrande tolkar riktigt den uppfattning, den med de lokala förhållandena förtrogne måste få vid ett närmare studium av ovannämnda tullkammares arbetsuppgifter.

Ett knapphändigt referat av berörda arbetsuppgifter och tullkammares övriga förhållanden torde vara i någon mån belysande för omdömet s riktighet.

Mons tullkammare, gränstullkammare mot Norge på Dalslands järnväg, är placerad som tredje klassens tullkammare med en personal bestående av 1 tullförvaltare, 1 ordinarie och 1 extraordinarie kammar-skrivare, 2 tulluppsyningsmän och 1 tillsyningsman, vilken senare vid tillfälle skall ersättas med en uppsyningsman.

Tullkammares utgifter utgjorde enligt statsrevisorernas uppgifter under året 1925 34,018 kronor 87 öre därav till avlöningar och resekostnader 3,734 kronor 42 öre under det att tulluppbörden under räkenskapsåret 1925—1926 endast belöpte sig till 26,773 kronor 74 öre.

Förutom expedieringen av tåg och den egentliga tullkammartjänstgöringen företagas dagligen tvenne bevakningsresor Fredrikshald—Mon för tullvisitering av de båda från Norge kommande snälltågen. (Mon passeras för närvarande av fyra tåg i vardera riktningen, två godståg och två snälltåg.) Vidare har tullkammaren att kontrollera till riket inkommande utlänningars pass, för vilket ändamål tullförvaltaren och de båda kammar-skrivarna av Konungens befallningshavande i Älvsborgs län förordnats som passkontrollörer. De tre ovannämnda tjänstemännen förrätta turvis var tredje dag denna passkontroll och mottaga av länsstyrelsen härför en ersättning av fem kronor per dag.

Tullbevakningsresorna, vilka tillkommo 1909, sköttes ända tills krigs-

utbrottet 1914 av en tulluppsyningsman. Under krigstiden förstärktes emellertid denna tullbevakning med en kammarskrivare och en tulluppsyningsman, den senare tjänsten dock sedermera indragen.

För närvarande bestrides denna tjänstgöring sålunda av en kammarskrivare och en tulluppsyningsman med arbetet fördelat på så sätt, att den förre sköter passkontrollen och den senare utför tullverkets egentliga uppgift, tullvisitationen.

Vad arbetsbördan i övrigt angår så tullbehandlades under 1926 omkring 730 kolli tullpliktigt frakt- och ilgods.

Postpaket, såväl tullpliktiga som tullfria, utgjorde under samma tid cirka 7 per dag.

Enligt uppgift undertecknad inhämtat torde dessa tullbehandlingsgöromål med biträde av den på tullkammaren tjänstgörande tulluppsyningsmannen knappast taga mer än ett par timmars tid per dag i anspråk.

Vad persontrafiken beträffar så är denna till större delen genomgångstrafik mellan Norge och Danmark eller Tyskland. Lokaltrafiken och resandetrafik i övrigt på Sverige är mycket liten.

Samtliga passageraretullbehandlingar ha under år 1926 uppgått till endast 40 per månad.

Som synes av ovanstående uppgifter, kan arbetet vid tullkammaren ifråga icke vara överväldigande och det synes framför allt svårt att motivera tillvaron av de båda kammarskrivarbefattningarna.

Vad först de anförda tullbevakningsresorna beträffar, så utföres redan nu det avgjort viktigaste arbetet, tullvisitationen av tulluppsyningsmannen och det torde icke stöta på någon som helst svårighet att överlåta den relativt enklare passkontrollen på samme tjänsteman, om nu denna kontroll i fortsättningen skall handhavas av tullverket.

Det torde för övrigt ifrågasättas om icke gränstullstationerna vid vissa landsvägar med utvecklade biltrafik ha arbete som både kvantitativt och kvalitativt överstiger Mons tullkammarers uppgifter och dock handhavas tullstationernas uppgifter uteslutande av tulltjänstemän av lägre grad.

I fråga om gränstullkammarer av typen Mon torde vidare kunna sägas, att de icke ställa samma krav på sina tjänstemän som exempel sjötullkammarer, där större mångsidighet i allmänhet är av nöden.

Aterstår frågan huruvida förhållandena vid Mons tullkammarer kunna anses såpass konstanta, att på grundval av desamma nu kunna företagas inskränkningar av arbetskrafterna därstädes? Härtill bör anmärkas, att tidigare på grund av en väsentlig valutaskillnad mellan svenskt och norskt mynt ett konstlat varuutbyte förekommit, vilket dock, sedan samma valutaskillnad så gott som upphört, inte längre kan tänkas förekomma i nämnvärd omfattning. Härav följer, att tullkammarerens arbetsuppgifter nu kunna säkrare bedömas, än tidigare varit fallet.

Undertecknad vill sålunda göra gällande, att besparingar av arbetskraft

vid Mons tullkammare äro möjliga och vidare, att arbetet därstädes icke motiverar högre kvalificerad arbetskraft.

Från denna utgångspunkt skulle det ligga närmast till hands, att med ett yrkande om tullkammarens förändring till tullstation fullfölja den tanke, som statsrevisorerna tycks ha varit inne på, men, enär en sådan förändring möjligen skulle stöta på vissa svårigheter med hänsyn till behovet av snabb och omedelbar tullbehandling, torde lämpligheten bjuda, att besparingarna genomföras på så sätt, att tullkammaren nedflyttas i klass 4 och i samband därmed de båda kammarskrivarbefattningarna indragas.

Då den vid tullkammaren stationerade extraordinarie kammarskrivaren ej finnes upptagen i »förslag till utgiftsstat för tullverket», kan ifråga om densamma ej göras något yrkande, men förutsättes, att generaltullstyrelsen snarast möjligt föranstaltar om indragning av nämnda syssla.

På grund av vad sålunda anförts får undertecknad vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i Kungl. Maj:ts proposition nr 70, att Mons tullkammare nedflyttas i klass 4,

att den för Mons tullkammare upptagna kammarskrivarsysslan indrages och antalet kammarskrivare i lokaltullförvaltningen sålunda bestämmes till 359.

Stockholm den 16 februari 1927.

C. P. Olsson,
Mellerud.

